

Více než Šalomoun
1Kr 10,1-13
Mt 12,38-42

Pro začátek si dejme několik hádanek. Víte, jaký je rozdíl mezi koněm a připínáčkem? Víte, co je kostra v dětském pokoji za skříní? A do třetice: Na kolejích stojí malý chlapeček a hraje si. S čím si hraje? Takové hádanky se dobře hodí k pobavení či ukrácení dlouhé chvíle. Existují ovšem hádanky, které vůbec nejsou zábavné. A jsou těžké otázky, na které se odpověď nehledá snadno. To jsou hádanky, které nám dává sám život. Vyvstávají například, když máme problémy v manželství nebo s dospívajícími dětmi. Nebo když nám těžká nemoc naprosto změní životní perspektivu; když je pro nás hádankou, z čeho budeme žít. Hlavočlánkem pro nás může být i to, jak se usmířit s někým, komu jsme ublížili. Jak někomu odpustit. Jak mít před Bohem čisté svědomí. Hádanky života nebývají ani zábavné, ani lehké. Bůh nám na ně ale může dát odpověď, která není povrchní ani laciná. Stála ho prolítí krve jeho Syna (srov. 1P 1,18-19). Ježíš Kristus je Boží odpovědí na všechny hádanky života. A sám Pán Ježíš Kristus je také tím, kdo je schopen dát nám na všechny naše otázky vhodnou odpověď. Neboť: „ ... v něm jsou skryty všechny poklady moudrosti a poznání. “ (Ko 2,3 ČEP)

Své otázky měla i královna ze Sáby. Její hádanky se určitě týkaly závažných problémů života. Můžeme právem předpokládat, že nepodnikla dlouhou a namáhavou cestu proto, aby zkoušela Šalomounův důvtip nějakými kratochvilnými hlavočlánky. Její království se pravděpodobně nacházelo v jihozápadní části Arabského poloostrova, tam kde je dnes Jemen. Ve své zemi se doslechla o moudrém králi, který bydlel v Jeruzalémě. Zvěsti o jeho moudrosti byly neuvěřitelné. A tak se královna vydala na cestu dlouhou tisíce kilometrů, aby se přesvědčila na vlastní oči. Nejenže jí setkání se Šalomounem potvrdilo všechny zvěsti. Osobní zkušenost předčila všechno, co slyšela. Byla úplně ohromena.

Na počátku své vlády Šalomoun prosil Hospodina, aby mu dal „ srdce vnímavé “ (1Kr 3,9; doslova v H. „ srdce slyšící “), tedy moudrost (srov. 2Pa 1,10). Bůh ho vyslyšel (1Kr 3,28). Svou moudrostí se Šalomoun velmi proslavil (viz 1Kr 5,9-14; číslování podle ekumenického překladu). Ta moudrost ale vlastně nebyla jeho. Byla to moudrost Boží - moudrost Hospodinova. Proto bylo na místě, že královna chválila Hospodina, Boha Izraele. Prostřednictvím Šalomouna jí totiž odpověděl sám Bůh.

My ale můžeme vstoupit do rozhovoru s někým, kdo je mnohem větší než Šalomoun. Můžeme vstoupit do rozhovoru s Pánem Ježíšem Kristem (viz Mt 12,42 a L 11,31).

Ve srovnání s královnou máme velkou výhodu. Nemusíme si brát dovolenou a cestovat do Jeruzaléma. Můžeme se na Krista obrátit ihned, právě tam kde zrovna jsme. Problémem pro nás není ani to, že jsme ještě nebyli na světě, když Pán Ježíš chodil po zemi. Můžeme se s ním totiž osobně setkat prostřednictvím rozmanitého působení Ducha svatého (J 14,15-17;15,26;16,13; Ř 8,9). Například v Kristových následovnicích (Ef 1,22-23). Skrze zvěstování evangelia (Sk 10,34-48). Při četbě Bible, když prožíváme porozumění duchovním skutečností. Když k nám Duch svatý mluví v našich srdcích.

Každý z nás potřebuje osobní kontakt se vzkříšeným Kristem. Možná jsme o něm už hodně četli v Bibli. Možná jsme o něm i hodně slyšeli od lidí, kteří ho znají. To všechno je důležité a potřebné, je však nutno pokročit dále. Může být hezké prohlížet si katalogy s nabídkami zájezdů do cizích zemí, nebo poslouchat něčí vyprávění z cest. Ale nedá se to srovnávat s tím, když se člověk zájezdu osobně zúčastní. Nestačí nám pouze citáty Kristových výroků, nebo vyprávění o cizích zkušenostech. Potřebujeme osobně slyšet jeho hlas (srov. J 10,16.27). Pak i nás jistě skutečnost ohromí a předčí vše, co jsme o něm četli a slyšeli.

Pána Ježíše lze samozřejmě kontaktovat modlitbou. Můžeme mu předložit všechny hádanky a hlavolamy svých životů. A můžeme také počítat s jeho moudrou odpovědí. On je přece někým mnohem větším, než byl kdysi Šalomoun! Jsme na tom mnohem lépe, než byla kdysi královna ze Sáby. A právě proto na posledním soudu povstane jako svědek, který zahanbí všechny, kdo této lepší možnosti náležitě nevyužili. Ona byla ochotna podstoupit dlouhou a nebezpečnou cestu, aby se setkala s pouhým stínem Krista. My můžeme být v pokušení nevšímát si Krista, který je nám nablízku. Té naší nevšímavosti by se asi královna hodně divila.

Na naší straně je předpokladem pro přínosné rozhovory s Pánem Ježíšem především víra. Víra, že Pán Ježíš je opravdu někým víc, než byl Šalomoun a že se od něho opravdu dočkáme odpovědi. Dalším předpokladem je, že Kristu věnujeme svůj čas. S tím časem to v našich životech bývá obtížné. Ale když chceme od Krista něco slyšet, je třeba, abychom mu pro to udělali prostor. Něco možná nebudeme číst, něco v televizi nebo na internetu nebudeme sledovat, někam nepůjdeme. Uděláme si zkrátka na Pána Ježíše čas. Pro dobrou komunikaci s Kristem je také potřebná nepředpojatost. Někdy vlastně doopravdy nechceme, aby nám Kristus poradil. Máme svou představu, co by nám měl říct. Pána Ježíše se ale máme ptát s očekáváním a otevřeností (viz Jk 1,5-8). On nám určitě moc rád poradí.